

‘അബ്ദീ’ ‘അമതീ’ എന്നീ വിളികൾ പാടില്ല

അബൂഹുറയ്റവിൽ നിന്നും നിവേദനം: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ പഠഞ്ഞു:

«لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: أَطْعَمَ رَبِّي، وَصَيَّرَ رَبِّي، وَلَيَقُلْ: سَيِّدِي، وَمَوْلَايَ، وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: عَبْدِي، وَأُمَّتِي، وَلَيَقُلْ: فَتَايَ، وَفَتَاتِي، وَغُلَامِي»

“നിങ്ങളിൽ ആരും ‘നീ നിന്റെ റബ്ബിനെ ഭക്ഷിപ്പിക്കും...’, ‘നീ നിന്റെ റബ്ബിന് വുദു ചെയ്തു കൊടുക്കും...’ എന്ന് പറയരുത്. പകരം ‘സയ്യിദീ’ (എന്റെ സയ്യിദേ) ‘മുലായ്’ (എന്റെ മുലായ്) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങളിൽ ഒരാളും ‘അബ്ദീ’ (എന്റെ ദാസൻ) ‘അമതീ’ (എന്റെ ദാസീ) എന്ന് പറയരുത് പകരം ‘ഫതായ്’ (എന്റെ യുവാവ്) ‘ഫതാതീ’ (എന്റെ യുവതി) ‘ഗുലാമീ’ (എന്റെ ഭൃത്യൻ) എന്നിങ്ങനെ പറയട്ടെ.....” (ബുഖാരി)

ഈ അദ്ധ്യായം ഉൾക്കൊണ്ട വിഷയങ്ങൾ:

- ‘അബ്ദീ’ ‘അമതീ’ എന്നിവ പറയുന്നതിലെ വിരോധം.
- അടിമ (സയ്യിദിനോട്) ‘റബ്ബീ’ എന്ന് പറയരുത്. അടിമയോട് ‘നിന്റെ റബ്ബിനെ ഭക്ഷിപ്പിക്കും’ എന്നും പറയരുത്.
- ‘സയ്യിദീ’നെ, ‘ഫതായ്’, ‘ഫതാതി’, ‘ഗുലാമീ’ എന്നിങ്ങനെ വിളിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കൽ.
- അടിമയെ, ‘സയ്യിദീ’, ‘മുലായ്’ എന്നിങ്ങനെ വിളിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കൽ.
- പദപ്രയോഗങ്ങളിൽവരെ തൗഹീദിനെ സാക്ഷാത്കരിക്കലാണ് ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശമെന്ന് ഉണർത്തൽ.

ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദിൽ വഹ്ഹാബ് (റഹിമഹുല്ല)യുടെ കിതാബുത്തൗഹീദിൽ നിന്ന്

വിവർത്തനം
അബ്ദുൽ ഖബ്ബാർ അബ്ദുല്ല